

ברכות לג

אפילו המלך שואל בשלומו לא ישיבנו.

קושי	אמר רב יוסף: לא שנו אלא למלכי ישראל <u>אבל</u> <u>למלכי אומות העולם פוסק</u>	המתפלל וראה אַנס בא כנגדו, ראה קרון בא כנגדו - לא יהא מפסיק אלא מקצר ועולה!
תירוץ	אי אפשר לקצר	אפשר לקצר

אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק.

קושי	אמר רב ששת: לא שנו אלא נחש, אבל עקרב – פוסק	נפל לגוב אריות אין מעידין עליו שמת, נפל לחפירה מלאה נחשים ועקרבים - מעידין עליו שמת!
תירוץ		נפל על הנחש ובגלל הפגיעה מת

משנה.

הוספה	באיזו ברכה	למה
משיב הרוח ומוריד הגשם (מזכירים גבורות גשמים)	מחיה מתים	אמר רב יוסף: מתוך ששקולה כתחיית המתים
ותן טל ומטר לברכה (שאלת גשמים)	מברך השנים	אמר רב יוסף: מתוך שהיא פרנסה
אתה חוננתנו (הבדלה)	חונן הדעת ר"ע מוסיפים ברכה רביעית נוספת	1. אמר רב יוסף: מתוך שהיא חכמה קבעוה בברכת חכמה 2. ורבנן אמרי: מתוך שהיא חול לפיכך קבעוה בברכת חול.

רבי עקיבא אומר אומרה ברכה רביעית כו'.

אנשי כנסת הגדולה תקנו להם לישראל ברכות ותפלות קדושות והבדלות

בתחילה קבעוה בתפלה העשירו קבעוה על הכוס הענו חזרו וקבעוה בתפלה
↓
והם אמרו: המבדיל בתפלה צריך שיבדיל על הכוס

קושי: טעה ולא הזכיר גבורות גשמים בתחיית המתים ושאלה בברכת השנים - מחזירין אותו, והבדלה בחונן הדעת - אין מחזירין אותו, מפני שיכול לאומרה על הכוס!

תירוץ: לא תימא מפני שיכול לאומרה על הכוס אלא אימא "מפני שאומרה על הכוס".

שאלה: המבדיל על הכוס, מהו שיבדיל בתפלה?

תשובה: אמר רב נחמן בר יצחק, קל וחומר מתפלה: ומה תפלה דעיקר תקנתא היא - אמרי: המבדיל בתפלה צריך שיבדיל על הכוס; המבדיל על הכוס, דלאו עיקר תקנתא היא - לא כל שכן?

דעה חילופית מבריינת - תני רב אחא אריכא קמיה דרב חיננא: **המבדיל בתפלה משובח יותר ממי שיבדיל על הכוס, ואם הבדיל בזו ובזו - ינוחו לו ברכות על ראשו.**

**קושי - המבדיל בתפלה משובח יותר ממי שיבדיל על הכוס
אם הבדיל בזו ובזו - ינוחו לו ברכות על ראשו
והוא ברכה שאינה צריכה!!**

תירוץ - אלא, אימא הכי: אם הבדיל בזו ולא הבדיל בזו - ינוחו לו ברכות על ראשו.

שאלה: בעא מיניה רב חסדא מרב ששת: טעה בזו ובזו (בתפילה שכח הבדלה) ובזו (עשה מלאכה לפני שהבדיל על הכוס) מהו?

תשובה: אמר ליה: טעה בזו ובזו - חוזר לראש - צריך להתפלל שוב.

קובעים להלכה שמבדילים גם בתפילה וגם על הכוס

רבי אליעזר אומר: בהודאה.

סיפור - רבי חייא בר אבין אמר לרבי זירא "ודאי דאמריתו משמיה דרבי יוחנן: הלכה כרבי אליעזר ביום טוב שחל להיות אחר השבת?" - אמר ליה: "אין".

קושי - הלכה - מכלל דפליגי! - מכאן אפשר להסיק שיש שחולקים - האם באמת חולקים?

תירוץ ראשון - ולא פליגי? והא (ידוע ש)פליגי רבנן!

דחיית התירוץ - אימר דפליגי רבנן - בשאר ימות השנה, ביום טוב שחל להיות אחר השבת מי פליגי?

תירוץ שני - והא פליגי רבי עקיבא!

דחיית התירוץ - אטו כל השנה כולה מי עבדינן כרבי עקיבא, דהשתא ניקו ונעביד כוותיה? כל השנה כולה מאי טעמא לא עבדינן כרבי עקיבא? - דתמני סרי תקון, תשסרי לא תקון, הכא נמי - שב תקון, תמני לא תקון!

המשך הסיפור - אמר ליה ר' זירא: לאו הלכה אתמר, אלא מטין אתמר.

יש אומרים רבי יצחק בר אבדימי	הלכה	מפרסמים ברבים
יש אומרים רבי יצחק בר אבדימי	מטין	לא מפרסמים ברבים אבל יחיד שבא לשאול אומרים לו לעשות ככה
ר' יוחנן	מודים	מודים חכמים לר' אליעזר במקרה ספציפי זה
ר' חייא בר אבא	נראין	לא מפרסמים ולא מלמדים ליחיד - אלא אם משהו נהג ככה, יצא בדיעבד ולא מחזירים אותו

אמר רבי זירא: נקוט דרבי חייא בר אבא בידך, דדייק וגמר שמעתא מפומא דמרה שפיר כרחבא דפומבדיתא.

דעה אחרת: אמר רב יוסף: אנא לא האי ידענא ולא האי ידענא, אלא מדרב ושמואל ידענא דתקינן לן מרגניתא בבבל: ותודיענו ה' אלהינו את משפטי צדקך ותלמדנו לעשות חקי רצונך... ותתן לנו וכו'. (בברכה אמצעית)

משנה. משתקין אותו

האומר על קן צפור יגיעו רחמיך	משום דמיחזי כשתי רשויות
ועל טוב יזכר שמך	משמע על הטובה ולא על הרעה
מודים מודים	מפני שמטיל קנאה במעשה בראשית מפני שעושה מדותיו של הקדוש ברוך הוא רחמים, ואינן אלא גזרות